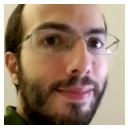
Difunts

Per JoanM el dv., 02/11/2018 - 21:00

Durant el dia dels difunts molta gent visita els cementiris. És una tradició, sovint feta un cop l'any, per recordar els familiars, deixar flors a la tomba i fer-hi una pregària per a cada avantpassat. Necessitem mantenir la connexió amb ells, dir amb un gest la fe que creiem: que són vius en Déu, que l'amor amb què han estimat és més fort que la mort. Ell és un Déu de vius i no de morts (Mc 12,27).

Quan ens trobem allà, es fa silenci. Tot recordant, revivim les moixaines de l'àvia amb la néta, les hores de companyia a l'hospital, les discussions i també les abraçades... I ens adonem que tenim temps. Que encara estem dins d'aquesta existència preuada, que pot decidir allò que resta en el cor de la gent més enllà de la cendra: l'amor. Quant d'amor posem als nostres dies? Com viure per tal que tot deure sigui una excusa per estimar?